EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 1 päivänä syyskuuta 2003,

Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, joka koskee suositusta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön puolesta toimivan Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion, jota edustaa Pyhä istuin, välillä valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 3 ja 7 artiklaan tehtävien muutosten hyväksymisestä ja luvan antamisesta Italian tasavallalle toteuttaa muutokset (KOM(2003) 387 lopull.)

(CON/2003/18)

(2003/C 212/06)

1. Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 17 päivänä heinäkuuta 2003 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto suosituksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön puolesta toimivan Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion, jota edustaa Pyhä istuin, välillä valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 3 ja 7 artiklaan tehtävien muutosten hyväksymisestä ja luvan antamisesta Italian tasavallalle toteuttaa muutokset (KOM(2003) 387 lopull.) (jäljempänä "suositus").

2. EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 111 artiklan 3 kohtaan ja Euroopan yhteisön puolesta toimivan Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion, jota edustaa Pyhä istuin, välillä valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen [1] (jäljempänä "valuuttasuhteista tehty sopimus") 12 artiklan kolmanteen kohtaan. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

3. Valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 3 ja 7 artiklaan suosituksen mukaan tehtävien muutosten nojalla Vatikaanivaltiolle myönnettyä eurometallirahojen enimmäislyöntimäärää korotetaan 670 000 eurosta 1 miljoonaan euroon vuodessa 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen. Samalla korotetaan myös niiden eurometallirahojen enimmäismäärää, jotka Vatikaanivaltio saa laskea liikkeeseen kolmessa erityistapauksessa (vuonna, jona paavin virka on jäänyt avoimeksi, jokaisena riemuvuonna ja vuonna, jona avataan ekumeeninen konsiili), 201 000 eurosta 300 000 euroon 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen. Italian tasavallan esittämien uusien enimmäismäärien perusteena on, että metallirahojen enimmäismäärä, jonka Vatikaanivaltio saa valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen nojalla lyödä, on pienempi kuin aiemmassa Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion välisessä rahataloudellisista asioista tehdyssä sopimuksessa [2] (jäljempänä "rahataloudellisista asioista tehty sopimus") nimenomaisesti myönnetty enimmäismäärä, sekä normaali- että erityistapauksissa.

4. EKP toteaa, että suosituksen ainoan artiklan toisessa kohdassa Italian tasavallalle annetaan yhteisön kannasta, joka koskee valuuttasuhteista Vatikaanivaltion kanssa tehtävää sopimusta, 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/98/EY [3] 7 ja 8 artiklasta poiketen lupa toteuttaa yhteisön puolesta tarvittavat muutokset valuuttasuhteista tehtyyn sopimukseen. EKP haluaa kiinnittää huomiota siihen, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan kolmannessa kohdassa määrätään erityisestä sopimuksen muuttamisen yhteydessä noudatettavasta menettelystä, johon "sovelletaan voimassa olevan yhteisön oikeuden menettelyjä ja säännöksiä". EKP katsoo, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetut menettelyt ovat neuvoston päätöksessä 1999/98/EY vahvistettuja menettelyjä. Näiden menettelyjen yhteydessä EKP:tä ei pelkästään kuulla, vaan sen edellytetään muun muassa osallistuvan toimivaltansa puitteissa täysimääräisesti Vatikaanivaltion ja Italian tasavallan välisiin neuvotteluihin. EKP haluaa tässä yhteydessä kiinnittää huomiota myös siihen, että valuuttasuhteista Euroopan yhteisön puolesta toimivan Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan välillä tehdyn sopimuksen [4] (jäljempänä "Monacon kanssa tehty sopimus") 15 artiklan 2 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että jos kyseiseen sopimukseen tehdään muutoksia, "on sovellettava 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyssä neuvoston päätöksessä 1999/96/EY [5] vahvistettuja menettelyjä". Päätöksen 1999/96/EY 7 artiklassa määrätään, että EKP osallistuu toimivaltansa puitteissa täysimääräisesti neuvotteluihin. EKP katsoo, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen jälkeen tehdyssä Monacon kanssa tehdyssä sopimuksessa oleva nimenomainen viittaus päätökseen 1999/96/EY vahvistaa entisestään tulkintaa, jonka mukaan valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetut menettelyt ovat päätöksessä 1999/98/EY vahvistettuja menettelyjä.

---

[1] EYVL C 299, 25.10.2001, s. 1.

[2] Italian ja Vatikaanivaltion välillä rahataloudellisista asioista tehty sopimus, jonka Italian tasavalta ratifioi lailla 119/1994. Julkaistu Italian tasavallan virallisessa lehdessä N:o 43, 22.2.1994.

[3] EYVL L 30, 4.2.1999, s. 35.

[4] EYVL L 142, 31.5.2002, s. 59.

[5] Neuvoston päätös, tehty 31 päivänä joulukuuta 1998, yhteisön kannasta, joka koskee valuuttasuhteista Monacon ruhtinaskunnan kanssa tehtävää sopimusta (EYVL L 30, 4.2.1999, s. 31).

5. EKP:n tulkinnan mukaan komissio esittäessään suosituksen neuvoston päätökseksi valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 3 ja 7 artiklaan tehtävien muutosten hyväksymisestä katsoo, ettei tällaisia muutoksia voida tehdä voimassa olevan päätöksen 1999/98/EY ja valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan kolmannen kohdan nojalla. Tämä tarkoittaisi sitä, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen kaikkien myöhempienkin muutosten olisi perustuttava uuteen neuvoston päätökseen. Tässä yhteydessä herää kysymys siitä, miten valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklaa on tulkittava ja mikä merkitys artiklalla on. Ottaen huomioon, että ehdotetut muutokset ovat täysin teknisluonteisia, komission lähestymistapaa voidaan pitää nyt tarkasteltavassa tilanteessa hyväksyttävänä. Jotta asia saadaan selvitettyä ja varmistetaan, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen myöhempiin muutoksiin voidaan soveltaa asianmukaista menettelyä, EKP kuitenkin ehdottaa, että suosituksen johdanto-osan seitsemäs perustelukappale korvataan seuraavasti:

   ”Sopimus valuuttasuhteista on neuvoteltu ja tehty sellaista menettelyä noudattaen, josta määrätään yhteisön kannasta, joka koskee valuuttasuhteista Vatikaanivaltion kanssa tehtävää sopimusta, 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/98/EY ([1]) 7 ja 8 artiklassa. Valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan kolmannessa kohdassa määrätään, että jos sopimuksen määräysten muuttaminen vaikuttaa aiheelliselta, sovelletaan voimassa olevan yhteisön oikeuden menettelyjä ja säännöksiä. Ilmaisulla ’menettelyjä’ viitataan päätökseen 1999/98/EY.”

   Lisäksi EKP ehdottaa, että ainoasta artiklasta tulee 1 artikla ja että suositukseen lisätään 2 artikla seuraavasti:

   ”Mikäli valuuttasuhteista tehtyä sopimusta on jatkossa aiheellista muuttaa, Italian tasavalta käy yhteisön puolesta neuvotteluja ja sopii tarvittavista muutoksista Vatikaanivaltion kanssa yhteisön kannasta, joka koskee valuuttasuhteista Vatikaanivaltion kanssa tehtävää sopimusta, 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/98/EY ([1]) 7 ja 8 artiklassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.”

   Näiden muutosten johdosta olisi myös aiheellista poistaa suosituksen otsakkeesta viittaus 3 ja 7 artiklaan.

6. Viittauksella rahataloudellisista asioista tehtyyn sopimukseen ja erityisesti metallirahojen enimmäismäärään, josta sopimuksessa nimenomaisesti määrättiin, pyritään suosituksessa perustelemaan Vatikaanivaltiolle myönnetyn eurometallirahojen enimmäislyöntimäärän korottamista ehdotetulla tavalla 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen. EKP:n mielestä viittauksesta voitaisiin tehdä nykyistä kattavampi, jotta varmistetaan, että asia on täysin selvä. Tässä yhteydessä EKP huomauttaa, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen nojalla liikkeeseen laskettujen eurometallirahojen enimmäisnimellisarvo on jo nyt suurempi kuin rahataloudellisista asioista tehdyssä sopimuksessa sallittiin. Ehdotettu enimmäisnimellisarvon korotus ei myöskään välttämättä kasvattaisi lyötävien metallirahojen lukumäärää, joka lähentelee rahataloudellisista asioista tehdyssä sopimuksessa sallittuja määriä.

7. EKP kiinnittää huomiota myös valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 3 artiklaan ehdotettuun muutokseen ja tulkitsee muutosta siten, että neuvoston suosituksen ainoan artiklan 1 kohdan a alakohdan sanamuodolla viitataan ainoastaan 3 artiklan ensimmäiseen kohtaan eikä sanamuoto siis vaikuta artiklan myöhempiin kohtiin, joissa määrätään, että Vatikaanivaltion liikkeeseen laskemien eurometallirahojen on oltava nimellisarvon, laillisen maksuvälineen aseman, teknisten ominaisuuksien, yhteisen puolen taiteellisten ominaisuuksien ja kansallisen puolen yhteisten taiteellisten ominaisuuksien osalta samanlaisia kuin euron käyttöön ottaneiden Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemat eurometallirahat ja että Vatikaanivaltion on ilmoitettava päätettäväkseen kuuluvat kansallisen puolen taiteelliset ominaisuudet etukäteen yhteisön toimivaltaisille viranomaisille. EKP tulkitsee asian niin, että valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 3 artiklan toinen ja kolmas kohta pysyvät muutoksenkin jälkeen osana 3 artiklaa. Tätä taustaa vasten 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke olisi muutettava kuulumaan seuraavasti: ”Muutetaan 3 artiklan ensimmäinen kohta kuulumaan seuraavasti: [. . .]”.

8. EKP katsoo, että se, että tässä vaiheessa tarkistetaan eurometallirahojen määrät, jotka Vatikaanivaltio voi laskea liikkeelle, vähentää tarvetta siihen, että Italian tasavallan ja Vatikaanivaltion toimivaltaiset rahoituselimet tarkistavat nämä määrät vuonna 2004 valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan toisen kohdan mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan vaikuta myöhempiin valuuttasuhteista tehdyn sopimuksen 12 artiklan toisen kohdan mukaisesti kahden vuoden välein tehtäviin tarkistuksiin.

9. EKP katsoo lisäksi, että suosituksen johdanto-osan kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa ([2]) olisi Italian liiran osalta käytettävä ISO-standardin mukaista lyhennettä ITL lyhenteen LIT sijaan. Johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta olisi myös poistettava ensimmäinen ”ja”-sana ([3]).

10. Tämä lausunto julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Frankfurt am Mainissa 1 päivänä syyskuuta 2003.

EKP:n puheenjohtaja

Willem F. DUISENBERG

([1]) EYVL L 30, 4.2.1999, s. 35.

([2]) Tämä huomautus koskee ainoastaan kreikan-, englannin- ja hollanninkielisiä versioita sekä tanskankielistä versiota vain johdanto-osan 4 perustelukappaleen osalta.

([3]) Tämä huomautus ei koske saksan-, espanjan- ja hollanninkielisiä versioita.